

ÄÄNILEVYIHIN TALLENNETTUJA PUHEITA ⁸⁸

I

ELINTARVIKEVEROSTA

Elintarvikkeiden luovutusvelvollisuus on korvattu elintarvikeverolla. Yleisvenäläinen TPKK on antanut siitä dekreetin. Dekreetin täytäntöönpanemiseksi Kansankomissaarien Neuvosto on jo julkaissut lain elintarvikeverosta. Kaikkien neuvostovirastojen velvollisuutena on nyt tehdä lakia elintarvikeverosta mahdollisimman laajasti tunnetuksi talonpojille ja selittää sen merkitystä.

Miksi elintarvikkeiden luovutusvelvollisuus piti korvata elintarvikeverolla? Siksi, että luovutusvelvollisuus osoittautui talonpojille kohtuuttoman raskaaksi ja hankalaksi ja vuoden 1920 kato lisäsi entisestäänkin talonpoikien puutetta ja köyhyyttä. Sitä paitsi karjan hukka kävi rehun puutteen takia yhä pahemmaksi, polttopuiden kuljetus metsistä väheni, tuotanto väheni tehtaissa, jotka valmistavat tuotteita talonpoikien viljan vastikkeeksi. Työläisten ja talonpoikien vallalta vaadittiin sellaisia toimenpiteitä, jotka helpottaisivat viipymättä talonpoikien raskasta asemaa.

Elintarvikevero on lähes puolta pienempi kuin luovutusvelvollisuus: esimerkiksi leipäviljan osalta 240 miljoonaa puutaa 423:n asemesta. Jokainen talonpoika tietää tarkoin veron suuruuden jo etukäteen, toisin sanoen keväästä. Sen ansiosta tulee olemaan vähemmän väärinkäytöksiä veron perinnässä. Sen ansiosta talonpoika on tunteva suurempaa kiinnostusta kylvöjen laajentamiseen, taloutensa parantamiseen, pyrkii kohottamaan satoisuutta.

Maatamme on köyhdyttänyt ennen kuulumattomasti ensin tsaarin sota ja sitten kansalaissota, toisin sanoen tilanherrojen ja kapitalistien hyökkäys työläisten ja talon-

poikien Neuvostovaltaa vastaan. Talous on kohennettava hinnalla millä hyvänsä. Ensi sijassa on kohennettava ja lujitettava, parannettava talonpoikaistalous.

Elintarvikevero auttaa parantamaan talonpoikaistaloutta. Talonpojat käyvät nyt käsiksi talouteensa suuremmalla varmuudella ja suuremmalla ahkeruudella, ja se on kaikkein tärkeintä.

25. IV. 1921.

N. Lenin

*Julkaistu ensi kerran
v. 1924*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*

2

TOIMILUVISTA JA KAPITALISMIN KEHITYKSESTÄ

Neuvostovalta kutsuu Venäjälle ulkomaalaisia kapitalisteja, jotka haluavat saada täältä toimilupia.

Mitä ovat toimiluvat? Valtion sopimus kapitalistin kanssa, joka ottaa järjestääkseen tuotannon tai parantaakseen sitä (esimerkiksi puutavaran hakkuun ja uiton, hiilen, öljyn, malmin y.m. tuotannon) maksaen siitä valtiolle osalla tuotteista ja saaden toisen osan tuotteista itselleen liikevoittona.

Tekeekö Neuvostovalta, joka karkotti venäläiset tilanherrat sekä kapitalistit, oikein siinä, että kutsuu nyt ulkomaalaisia? Se tekee oikein, sillä kun työväenvallankumous on muissa maissa hidastunut, meidän on uhrattava jotain, kunhan vain saamme työläisten ja talonpoikien aseman paranemaan nopeasti, jopa viipymättä. Uhrausta on se, että me annamme useiden vuosien kuluessa kapitalistille kymmeniä miljoonia putia arvokkaita tuotteita, kun taas työläisten ja talonpoikien aseman paraneminen ilmenee siinä, että saamme heti lisää öljyä, petrolia, suolaa, hiiltä, maatalouskoneita j.n.e. Meillä ei ole oikeutta kieltäytyä parantamasta viipymättä työläisten ja talonpoikien asemaa, sillä se on puutteenalaisessa tilassamme välttämätöntä, eivätkä mainitut uhraukset vie meitä turmioon.

Eikö ole vaarallista kutsua kapitalisteja, eikö se ole kapitalismin kehittämistä? Kyllä, se on kapitalismin kehittämistä, mutta se ei ole vaarallista, sillä valta pysyy edelleenkin työläisten ja talonpoikien käsissä, eikä tilanherrojen ja kapitalistien omistusoikeutta palauteta. Toimilupa on tavallaan vuokrasopimus. Kapitalistista tulee sopimuksen nojalla määrätyn ajaksi valtion omaisuuden tietyn

osan vuokraaja, mutta hänestä ei tule omistajaa. Omistusoikeus jää valtiolle.

Neuvostovalta valvoo, että vuokraajakapitalisti noudattaa sopimusta, että sopimus on meille edullinen, että työläisten ja talonpoikien asema paranee. Sellaisin ehdoin ei kapitalismin kehitys ole vaarallista, ja työläiset sekä talonpojat saavat sen hyödyn, että tuotteiden määrä lisääntyy.

25. IV. 1921.

N. Lenin

*Julkaistu ensi kerran
v. 1924*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*

3

KULUTUS- JA TUOTANTO-OSUUSKUNNISTA

Kulutusosuuskunnaksi nimitetään työläisten ja talonpoikien yhtymää, jonka tarkoituksena on heidän tarvitsemiensa tuotteiden hankinta ja jakelu. Tuotanto-osuuskunnaksi sanotaan pienviljelijäin tai kotiteollisuuden harjoittajien yhtymää, jonka tarkoituksena on erilaisten tuotteiden, niin maataloudesta saatavien (esimerkiksi vihannesten, maito- y.m.s. tuotteiden) kuin myös ei-maataloustuotteiden (kaikenlaisten teollisuusvalmisteiden, puu-, rauta- ja nahkaesineiden) tuotanto ja markkinointi.

Sen ansiosta, että luovutusvelvollisuus on korvattu elintarvikeverolla, talonpojat saavat käyttöönsä viljaylijäämiä, joita he vaihtavat vapaasti erilaisiin tuotteisiin.

Tuotannollinen osuustoiminta auttaa kehittämään pienteollisuutta, ja se lisää sellaisten talonpojille tarpeellisten tuotteiden määrää, joita useinkaan ei tarvitse kuljettaa rautateitse pitkien matkojen päästä ja joiden tuottamiseen ei tarvita suuria tehdaslaitoksia. Puolue- ja neuvostotyöntekijäin velvollisuus on tukea ja kehittää kaikin keinoin tuotanto-osuuskuntia, antaa niille kaikkinaista apua, sillä se tuo heti helpotusta talonpoikaistolle ja parantaa sen asemaa. Ja talonpoikien elämän ja talouden kohentamisesta riippuu nyt eniten työläisten ja talonpoikien valtion kansantalouden nousu ja elpyminen.

Kulutusosuuskuntia on samoin tuettava ja kehitettävä, sillä ne turvaavat nopean, oikean ja halvan tuotteiden jakelun. Neuvostoviranomaisten tulee vain valvoa osuuskuntien toimintaa, ettei tapahtuisi petkutusta, ettei salattaisi mitään valtiolta, ettei olisi väärinkäytöksiä, mutta osuuskuntien toimintaa ei saa missään tapauksessa vaikeuttaa, vaan on kaikin tavoin autettava ja edistettävä sitä.

Kirjoitettu huhtikuun 25 pnä 1921

Julkaistu ensi kerran v. 1924

*Julkaistaan
äänilevystä kirjoitetun
tekstin jäljennöksen
mukaan*